

מידעון להורים

בס"ד, כסלו תשפ"ד, שבת פרשת וישלח

דברי פתיחה

הרב שרגא פרוכטר, ראש הישיבה

לבנים היקרים מאוד והוריהם, שלום וברכה.

ראשית, ברצוני לפתוח את המידעון בתחושות שחשתי בביקורים שלי במוצ"ש הקודם, בסניפי בני"ע בגבעת שמואל. כידוע לכולנו, השנה לא חווינו את צביעת החדרים, ההכנות לתסי"ם, וההופעות של בנינו – המדריכים והחניכים, וזאת בשל המלחמה, שכעת עברו חודשיים מתחילתה. תנועת בני"ע החליטה למרות הקשיים הרבים להמשיך הלאה, לא לעצור, ולדעתי ההחלטה הייתה נכונה מאוד. אויבינו רוצים לשבש לנו את החיים, אבל הם לא יצליחו!! השנה לא הגעתי לסניפים, כי במשך הימים האחרונים או בלילות הלבנים שהיו בסניפים מעטים, לא היה כ"כ מה לראות. אך, במוצ"ש הגעתי לסניף גב"ש דג"ש לראות את התסי"ם הנפלאים שהיו במגרש כדורסל סגור. במציאות הנוכחית, ממש התפעלתי מהתסי"ם. לאחר שברכתי את המדריכים והחניכים הנפלאים יצאתי לסניף גב"ש. גם שם זכיתי להגיע למפקד שבהם העלו את השבטים, שמעתי את דברי ההנהלה הארצית וברכתי את המדריכים והחניכים של שבט הרוא"ה. חוויתי חוויה נפלאה. גם בתקופה מורכבת זו, המדריכים ידעו להוציא לימונדה מהלימון, ונהנית מאוד מהתכנים הקצרים שהיו בשני הסניפים.

ברצוני להוסיף נקודה חשובה מאוד.

2

כל ראש ישיבה מתפלל שבניו-תלמידיו יהיו בני-תורה, זו התפילה החשובה ביותר, כיוון שבן ששם את התורה במרכז חייו, כל הדברים הנוספים באים מאליהם. ידוע לכם הפסוק – "לכו בנים שמעו לי יראת ה' אלמדכם". פרוש הפסוק לפי רבי מאיר שפירא זצ"ל שהיה ראש ישיבת לובלין – לכו בנים – צאו מהישיבה, אבל תיקחו אתכם את התורה שלמדתם בתוך הישיבה, כיוון שהתורה היא תורת חיים. "לכו בנים" ותמשיכו לשמוע לי גם מחוץ לישיבה. ב"ה בביקורים במוצ"ש בסניפים ראיתי שהמדריכים והחניכים מתנהגים למופת. התרגשתי מאוד מקבלת הפנים של בני הישיבה. **ברצוני להודות מאוד למדריכים ולחניכים על קבלת הפנים, יצאתי מכם בתחושת גאווה בבנים, גאווה ושמחה שאלו הם בני הישיבה.**

הנושא השנתי בבנ"ע היה השנה – "הננו למען עם הנצח". עמנו צריך אותנו כעת כדי להוסיף אור, אהבה ואחדות בינינו. ה' יתברך העמיד אותנו כעת במבחן מאתגר מאוד, ואנחנו – הציונות הדתית צריכים להרים את הדגל ולחבק את חיילי צה"ל, את הפצועים ואת החטופים, ובעצם את כל עם ישראל. אנחנו חייבים לצאת להתנדבויות, לבקר פצועים ולהתפלל על החטופים. עכשיו אנחנו צריכים לצעוק – "הננו" !! לכל דבר שצריכים אותנו. בהיסטוריה היהודית היו בגלות 2000 שנה, הדורות הקודמים חלמו על א"י, חלמו להיות חלק מעם ישראל שגדל בארצו ולומד את תורת ישראל. הם לא זכו. אנחנו ב"ה לאחר אלפיים שנה – זכינו... ובגדול. כעת, יש קשיים ומורכבות, ויש לנו אחריות גדולה לקחת את הלפיד ולהאיר איתו בכל מקום ומקום. לשמור על א"י, ארץ הקודש, להיות מחוברים לעם ולדאוג לאחדות העם ובמיוחד להיות אוהבי ה' ואוהבי תורת ישראל.

אנחנו בישיבה נעשה הכול כדי להפיץ את האור הגדול בכל מקום ומקום.

בהצלחה רבה מאוד למדריכים, לחניכים ולבנינו היקרים !!!

מבצע חרבות ברזל. "הקדוש ברוך הוא ימלא רחמים עליהם, ויוציאם מחושך וצלמות, ומוסרותיהם ינתק, וממצוקותיהם יושיעם, וישיבם מהרה לחיק משפחותיהם"

השבוע השמיני למלחמה עמד בסימן הפסקת האש ושחרורם של עשרות חטופות, חטופים וביניהם ילדים. כל בית ישראל שמח לראות את הילדים והנשים שיצאו מהשבי של ארגון החמאס אל חיק משפחותיהם. אנחנו לקראת סוף שבוע שצופן את המשך הלחימה או המשך עסקאות השבת החטופים.

לצערנו, המאבק עם ארגון חמאס נמשך גם בזירות אחרות- הבוקר פתחו מחבלים בירי על נוסעים בתחנת הסעה ביציאה מירושלים. רצחו 3 אנשים ופצעו נוספים. הרב איתן זרצקי- ר"מ ורכז מחזור י"א היה בתחנה בדרכו לישיבה. בנס גדול לא נפגע וזכה לכוון את כוחות ההצלה לטיפול בנפגעים. הרב איתן התראיין בכל הרשתות ובטלוויזיה, והסביר איזה נס התרחש בהתקפת מחבלים זו. התנדבות צוות המורים. צוות הרמי"ם, המורות והמורים יצא ביום

ראשון להתנדבות בקטיף לימונים במושב יד חרוצים שבשרון. ביום שתלמידי הישיבה נחו בביתם לאחר שבת ארגון, יצאנו לעזור בקטיף לימונים. כמורים המחנכים את הבנים לתרומה לכלל ישראל עלינו לשמש דוגמה ומודל לחיקוי. ההתנדבות היא הנושא המרכזי של כל המגזר האזרחי במדינת ישראל בימים אלה. לפיכך התכנסנו צעירים וותיקים, הצטיידנו בכפפות עבודה, בדליים לאיסוף הלימונים ויצאנו לעבודה בקטיף. העבודה הייתה מאתגרת ומהנה מאוד.

שיחות חיזוק ועידוד. ביום שני התקיימה בישיבה לכיתות י"א-י"ב שיחתו של הרב מיכאל יימר שליט"א ראש ישיבת ההסדר שעלבים. השיחה עסקה בנושא פדיון שבויים והמחיר שנדרש תמורתם. השיחה הייתה מרתקת מאוד וחשפה בפני הבנים מקורות הלכתיים רבים בכיוונים שונים על הנושא. רבים מהתלמידים ניגשו לרב יימר ואלי והודו מאוד על השיעור המצויין שפתח צוהר עמוק לבני הישיבה בנושא פדיון שבויים.

שיחות נוספות. ביום רביעי התקיימה שיחה של מפקד יחידת אגוז סא"ל משה שנפצע ביום הראשון למערכה. שיחה זו הייתה חלק מיום ההצדעה לפצועי צה"ל שבו זכו גם תלמידי החטיבה לשמוע שיחה מפי פצוע מלחמת לבנון השנייה מר

איתן חכמון שאיבד את רגלו במלחמה זו ועבר שיקום נפלא בבתי החולים השונים, וזכה בתואר אלוף העולם בריצת מרתון לנכים. היה מרגש מאוד לראות את מאות הבחורים וצוות גדול של המורים והרמ"ם שרים ורוקדים לכבודו של מפקד אגוז את השיר "שומרים הפקד בעירך...." ו-"עם ישראל חי". הבנים ליוו את מפקד אגוז לאחר השיחה בשירה וריקודים לרכב שלקח אותו חזרה לבית החולים תה"ש. סא"ל משה אמר לי - "זכיתי להגיע לכאן ולראות מאות בחורים קשובים, שואלים שאלות חכמות ומעודדים אותי בשעות קשות אלו. המפקד דיבר על יחידת אגוז, על פציעתו כשהגיע באופן פרטי לקיבוץ כיסופים ונפצע לאחר לחימה עם מספר מחבלים.

בר מצווה לכיתות ז'. לא וויתרנו !!! גם בשנה מורכבת כ"כ עם 3 רמ"ם מגוייסים בצו 8 בכיתות ז', חווינו יום משמעותי לבני ז' שעסק בחלקו הראשון במצוות התפילין. שמענו את הרב יוני לביא בליווי סרטים ומצגת נפלאה בחשיבות מצוות התפילין, וסופר סתם שהסביר והראה לבנים את כל התהליך של הכנת הפרשיות ובתי התפילין. בחלקו השני של היום, הגיעו הבנים והוריהם לשיחה משמעותית וחשובה מאוד, עם ההיסטוריון הנודע אלידע בר שאול, שדיבר בנושא אחריות, והביא סיפורים מקרבות במלחמת ישראל וגם מהמלחמה הנוכחית, שכולם הראו את האחריות העצומה של שהמכנה המשותף של הסיפורים היה, לקיחת אחריות ודאגה לאחר. לאחר ההרצאה, יצאנו לחדר האוכל לארוחת ערב בשרית עשירה, ושמחנו ורקדנו יחד עם תזמורתו של הזמר דניאל לנצ'ר. בסוף הערב הבנים קיבלו מתנה חם-צוואר מחזורי.

תודה רבה להורים ששלחו אלי הודעות פירגון על ערב זה. כל הכבוד להורים שיודעים לפרגן ולהודות על ערב מושקע ביותר.

התנדבות. בני כיתות י"ב יצאו היום להתנדבויות רבות ומגוונות. הבנים יצאו לקטיף דלעת בכפר מעש, בקטיף תפוזים בפרדס ביד חרוצים, ובבית החולים תל השומר שסייעו בהכנת ואריזות מזון שבית החולים מספק למשפחות הפצועים. כמו"כ היו 2 קבוצות שהלכו לבקר חיילים פצועים בשיקום של בית החולים. קיבלתי הודעות משמחות ותודות רבות מהנהלת בית החולים. את חלקם ניתן לראות במידעון זה.

5

רישום לכיתות ז' תשפ"ה. בימים הקרובים נתחיל אי"ה בתהליך הרישום לקראת שנה"ל הבאה – שנת תשפ"ה.

בימי החנוכה נערוך ימי הכרות לתלמידי ו' מגבעת שמואל ותלמידי חוץ המעוניינים להירשם לישיבה לקראת שנה"ל הבאה.

מצו"ב התוכנית לימי ההיכרות וקישור לרישום לימי גיבוש אלו.

פרשת וישלח

פרשת וישלח - "באנו חושך לגרש....."

נאמר בתחילת הפרשה: **"וישלח יעקב מלאכים, ופי' רש": מלאכים ממש.**

ויש להבין מדוע יעקב שולח מלאכים, שהרי אם רצה יעקב לתהות על מצבו הצבאי של עשו ולדעת כיצד להתכונן למלחמה היה צריך לשלוח אנשי מודיעין, ומדוע מלאכים ממש?

"ויצו אותם לאמור... עם לבן גרתי ואחר עד עתה", ופי' רש"י: "גרתי, תרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים של לבן."

והדבר תמוה, וכי מעניין את עשיו האם יעקב אחיו קיים מצוות או לא קיים מצוות בבית לבן, עשיו העושה כל עבירות שבעולם האם הוא מתרשם מקיום מצוות של יעקב בבית לבן, מה אכפת לו בכלל ממצוות???

"ויירא יעקב מאוד וייצר לו", וכבר שאלו רוב המפרשים, מדוע יעקב פחד, לאחר שהבטיחו הקב"ה "והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך... כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך"? ולמה הוא כול בעניין הפחד ואומר – "ויירא.....וייצר"???

"הצילני נא מיד אחי מיד עשיו", מהו כפל הלשון "מיד אחי, מיד עשיו"? והלא אח אחד ליעקב, א"כ למה הכפילות – אחי...ועשיו – הרי זה אותו אדם?????

פרשה זו מגלה לנו שיעקב לא פחד כלל ועיקר ממלחמה של ממש עם אחיו עשיו, יעקב אבינו בטח בהבטחתו של ה' יתב' - "ושמרתיך בכל אשר תלך". וכן יש להוסיף שיעקב כשלעצמו היה חזק וגיבור וכמו שאומר רש"י על הפסוק **"ויגל את האבן מעל פי הבאר"** – **"כמי שמעביר את הפקק מעל פי הצלוחית להודיעך שכחו גדול"**, וא"כ יעקב לא פחד מכוחו וצבאו של עשיו.

א"כ, מה פרוש – "ויירא.....וייצר"??

אלא שיעקב פחד ואפילו חרד מהשפעתו של עשיו מהשפעתו ההרסנית על חיי הרוח של יעקב ובני ביתו. יעקב היה מלא יראה ופחד מהפקרותו של עשיו העומד להגיע עם ארבע מאות איש שהם בוודאי מופקרים כמותו, יעקב ירא מההשפעה החינוכית על צאצאיו שחונכו לחיי קדושה,

לחיי תורה ויראת ה'! מה יקרה לאנשי בית
יעקב הצדיקים שיפגשו עם 400 אנשים
ריקים והרסניים, וכי הם לא עלולים לקלקל את
משפחתי מבחינה רוחנית????

6

הרשב"ם בתחילת הפרשה כותב: **"באנו אל אחיך אל עשו ומצאת חן בעיניו כאשר אמרת, וגם הוא מתוך ששמח בביאתך ומאהבתו אותך, הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו לכבודך, זהו עיקר פשוטו. וכן הנה הוא יוצא לקראתך וראך ושמח בליבו, ויירא יעקב בליבו אע"פ שהראה לשליחים כי לכבודו מתכוון הוא לא האמין שמחשבת עשיו לטובה אלא לרעה".**

ולכאורה הדברים תמוהים: אם לא סמך על שלוחיו, מדוע שלחם? ואם סמך עליהם מדוע לא האמין להם??

וי"ל – הוא באמת האמין להם שאין בכוונת עשו להרגו, יעקב לא פחד מכך, אבל פחדו היה דווקא מפני שעשו שמח לקראתו, שרוצה לכבדו, יעקב פוחד דווקא מפני הקירבה היתירה שרוצה עשו להיות קרוב ליעקב ולבני ביתו, דווקא זה היה הפחד העיקרי. וזוהי כוונת הרשב"ם שיעקב סבר שכוונתו האמיתית של עשיו היא לרעה.

מעתה מיושבות כל השאלות שנשאלו בראשית הדברים.

יעקב אינו שולח בלשים או מרגלים, כיון שאין הוא מחפש לבדוק את כוחו הצבאי של עשו, הוא רוצה לדעת מה יכולה להיות הסכנה על חיי הרוח של משפחת יעקב, ולכך הוא שולח **"מלאכים – ממש", רק הם יכולים לענות על השאלה – האם יש חשש מוסרי לפגישה זו.**

לכן יעקב אומר לעשו **"עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי ולא למדתי ממעשיו הרעים",** משום שאם אתה חושב להשפיע על תרבותנו – התרבות התורנית – הרוחניות שלנו, שאולי תצליח לשנות את אורחות חיינו התורניים, כי אז דע לך כי שנים רבות חייתי אצל לבן ומכל מקום לא הצליח להשפיע עליי.

וזוהו כפל הלשון **"ויירא יעקב וייצר לו"** יעקב פחד מ-"וייצר לו" – שעשיו יגרום למשפחתו ליצר רע, להרס תורני וערכי, ולכן התפלל יעקב **הצילני נא מן האחוזה של עשו** – שחיצוניותה הייתה "אח", אבל פנימיותה הייתה "עשו".

מה ניתן ללמוד מכך?

ברור שתפקידינו להביא את האור לכל עם ישראל במיוחד בתקופה זו. הרי אנו עומדים לפני חג החנוכה שכל עיקרו של החג הוא – "באנו חושך לגרש", אך לפני שאנו הולכים למפגשים כאלו, ללכת ולהאיר לאחרים, עלינו להיות בדרגתו של יעקב – "ותרי"ג מצוות שמרתי". עלינו להתמלא באור התורה, לשבת ולעמול בתורה, ורק אז נוכל להביא את האור הטמון בנו לכל עם ישראל.

שבת שלום ומבורך
אוהבכם ומוקירכם מאוד
שרגא פרוכטר – ראש הישיבה

